

گفت و گو با عبدا... روا درباره ویژگی‌های استان چهارمحال و بختیاری

نوروز زمستانی

عبدا... روا از مجریان موفق این سال‌هاست که کارش را پله پله و با اجرای برنامه‌های کودک و نوجوان آغاز کرد و مسیر حرفه‌اش را با اجرای برنامه‌هایی مانند خیابان ایران، بومرنگ، زمانی برای خندیدن و... ادامه داد. روا این روزها برنامه ویدئوپک را در شبکه ورزش اجرا می‌کند که در آن موضوعات ورزشی با نگاه طنز بررسی می‌شود. این مجری جوان اهل بروجن از شهرهای استان چهارمحال و بختیاری است که تا قبل از ورود به دانشگاه در این شهر زندگی کرده و شناخت خوبی از جاذبه‌های گردشگری استان دارد.

لاله واژگون به مثابه چشمه آب حیات

استان چهارمحال و بختیاری بام ایران محسوب می‌شود و یک سرزمین برفگیر و سرد به شمار می‌آید. «بروجن از خرداد تا شهریور هوای معتدل و گرمی دارد، ولی در بقیه ایام سال خنک‌تر از حد معمول است. پس از گذراندن زمستان‌های سخت، بهار برای مردم بروجن جایگاه ویژه‌ای دارد و حالشان را خوب می‌کند. تعدادی از مردم در نوروز به سفر می‌روند و مردم باقی‌مانده در شهر، از طبیعت بکر اطراف شهر لذت می‌برند.» روا می‌گوید، این طبیعت در همه نقاط استان دیده می‌شود. «مثلا در پنج کیلومتری بروجن جایی به نام سیاه سرد وجود دارد که چنارهای ۷۰۰ ساله دارد. این چنارها آن قدر قطورند که چند مرد باید دستشان را به هم بدهند تا دور یکی‌اش را بگیرند. بعضی از این درخت‌ها آن قدر سنگین است که افتاده و زیر آن سکو‌هایی نصب کرده‌اند. چاله بزرگی است و حوض بزرگی در وسط آن درست کرده‌اند، البته سعی شده از حالت طبیعی‌اش خارج نشود. سیاه‌سرد

عبدا... روا می‌گوید کودکی و نوجوانی عادی و خوبی را در بروجن گذرانده است. «البته به هر حال زندگی در یک شهر کوچک شرایط متفاوتی دارد و محدودیت‌ها و حسرت‌هایی برای یک کودک هست که وقتی الان به آن نگاه می‌کنم، می‌بینم برایم نوعی سرمایه بوده است. بروجن شهر بسیار سردی است و ما زمان زیادی از سال را در دمای صفر درجه یا منفی می‌گذرانیم و همین باعث محکم‌تر شدن آدم می‌شود. فکر می‌کنم اگر روی اهدافم پافشاری کرده‌ام، تأثیر زادگاهم بوده و همیشه به آن احترام می‌گذارم و دلتنگش هستم.» روا این روزها کمتر وقت می‌کند به بروجن سر بزند و به همین دلیل سعی کرده عزیزترین چیزهایی را که قابل جابه‌جایی است، با خودش به تهران بیاورد. «اصلی‌ترین خانواده‌ام هستند و بعد دوستانم که مرتب به دیدن می‌آیند، اما از کوچک‌ترین فرصت‌ها استفاده می‌کنم و خودم را به کوچه پس‌کوچه‌های بروجن می‌رسانم، جایی که در آن بزرگ شدم و حس ویژه‌ای برایم دارد.»

چرا چهارمحال و بختیاری مقصد گردشگری خوبی است؟

سفر به سرزمین مهمان‌پرستان

عبدا... روا چهارمحال و بختیاری را انتخاب بسیار خوبی برای سفر در نوروز می‌داند و برای این مدعا دو دلیل ذکر می‌کند. «یکی این که ناشناخته است، دوم این که مردمش مهمان‌پرست هستند و البته طبیعی است که این طور باشد، چون استان‌هایی مانند چهارمحال و بختیاری به تازگی دارند کشف می‌شوند و مثل جاهای دیگر، مهمان‌برایشان عادی نشده است. مردم استان ما چون کمتر مهمان دیده‌اند، خیلی از ورود مسافر استقبال می‌کنند. این مسأله ریشه

در فرهنگ مردم هم دارد و اگر درباره ایل بختیاری شنیده باشید، حتما شرح مهمان‌نوازی‌شان به گوشتان خورده است. کافی است امتحان کنید و مثلا به عنوان یک غریبه به سیاه‌چادرهای عشایر بختیاری بروید و ببینید قطور با شما برخورد می‌کنند. من در اوایل کارم برنامه‌هایی در روستاها می‌ساختم و مهمان خانه‌هایشان می‌شدم. حتی اگر یک مرغ هم داشتند، سرش را می‌بردند که به ما ناهار بدهند. یا مثلا همان موقع می‌رفتند برای مهمان‌شان نان می‌پختند.» روا می‌گوید اخیرا در استان چهارمحال و بختیاری زیرساخت‌هایی هم فراهم شده و هتل‌ها و استراحتگاه‌هایی برای مسافران ساخته‌اند. «در نهایت مهم‌ترین نکته‌اش این است که به اندازه کافی و مناسب در آنجا آدم می‌بینید. در حالی که وقتی در برخی شهرها مانند اصفهان و شیراز قدم می‌زنید، چیزی به جز جمعیت نمی‌بینید!»

ترک‌زبان است و آدم‌های فرهیخته و ادیبی در آن زیست می‌کنند. شاعران مشهوری مانند عمان سامانی و دهقان سامانی اهل این شهر هستند. پل زمان خان، پارک‌ها، آبشارها و استراحتگاه‌های این شهر مقصد بسیار جذابی برای سفر است.» او شهرستان کوهرنگ را از دیگر مقاصد جذاب استان برای سفر معرفی می‌کند. «این شهرستان پیست اسکی مجهز و خوبی دارد و به خاطر شیب ملایم آن، همه علاقه‌مندان به اسکی می‌توانند از آن لذت ببرند. به خاطر سرمای هوا، در ایام نوروز هم پیست اسکی پرپاست و در کنار آن، خانواده‌ها هم با تیوپ سواری مشغول تفریح هستند. در این شهر می‌توانید عید را زمستانی بگذرانید.» طبق گفته روا، صنایع دستی در استان رونق خوبی دارد. «مثلا نمدمالی را در شهر بروجن می‌توانید ببینید که خوشبختانه هنوز زنده است. در آنجا گلیم هم می‌توانید تهیه کنید. در بین عشایر هم گلیم‌بافی وجود دارد و می‌توانید مستقیما از خودشان خریداری کنید. حتی دیدن عشایر هم به تنهایی یک جاذبه گردشگری است و توصیه می‌کنم حتما تجربه کنید. یک شهر به نام چالش تَر هست که قطب قفل‌سازی است و قفل در خانه کعبه در آنجا ساخته شده است. این صنایع دستی در بالاترین کیفیت ممکن قرار دارند و می‌تواند شما را شگفت زده کند.» روا می‌گوید در استان چهارمحال و بختیاری هر جایی که پایتان را روی ترمز ماشین بگذارید و ده قدم به سمت کوه بروید، جاذبه گردشگری آغاز می‌شود. «اگر از جنگل‌های انبوه، شلوغی و آدم‌های زیاد، دریا و... دلزده شده‌اید و دیگر برایتان تازگی ندارد و دلتان می‌خواهد کوه‌های سر به فلک کشیده، دامنه برفی، مردم سخت‌کوش و بسیار مهمان‌نواز، جنگل‌های بلوط، دشت‌های لاله واژگون، امامزاده‌های نوک کوه و... را ببینید، استان چهارمحال و بختیاری آغوش بازی برای سفر نوروزی شما دارد.»

استراحتگاه خیلی خوبی است و آن چاله وسطش چند درجه خنک‌تر از قسمت‌های دیگر است، انگار یک کولر دارد آنجا کار می‌کند.» این مجری جوان می‌گوید در همه دامنه‌های زاگرس گیاهانی یافت می‌شوند که ویژگی‌شان رویدن با باران بهاری است و مردم این مناطق این گیاهان را می‌چینند. «برگ ریواس شاید یکی از معروف‌ترین‌های این نوع گیاهان باشد. لاله‌های واژگون هم در قسمت‌هایی دیده می‌شود. لاله واژگون

آن قدر کمیاب است که دیدن آن چیزی شبیه پیدا کردن چشمه آب حیات است. متاسفانه آدم‌ها تا این گل را می‌بینند، می‌چینند و همین باعث می‌شود کمیاب‌تر هم بشود. این لاله‌ها وحشی هستند و در کوه و کمر وقتی از پشت صخره و سنگ بروی، به طور اتفاقی و ناگهانی با یک دشت لاله واژگون روبه‌رو می‌شوی که اتفاق فوق‌العاده‌ای است. این گل ظاهر بی‌نظیری دارد و مهندسی دقیقی در خلق آن به کار رفته است.»

از پیست اسکی تا شهر قفل‌ها

روا می‌گوید سرچشمه رودهای زاینده‌رود و کارون در استان چهارمحال و بختیاری است و به طور کلی ۱۰ درصد از بارندگی کشور در این استان اتفاق می‌افتد. «در حاشیه زاینده‌رود و ۲۲ کیلومتری شمال شرقی شهر کرد، یک شهری به نام سامان وجود دارد که از شهرهای

